

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
תצוה

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת תצוה תשפ"ב

הפרשה כיון שהוא אמר: "ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת".

מסופר על זוג נשוי שבמשך שנים לא היו להם ילדים, וברוך השם לאחר שנות ציפייה ולאחר השקעה של עשרות אלפי שקלים, נולדה להם בת עגלגלה ומתוקה, השמחה הרקיעה לשחקים וכל המשפחה הגיעה לבקר, התחיל שם ויכוח למי היא דומה ואז הסבתות התחילו יאווו היא בדיוק כמו אמא שלה, לא נכון היא מזכירה את המשפחה שלו והעיניים אותו דבר 😊 איזה מדהים, השמחה כמשפחה היתה עצומה סוף סוף הם זכו לילדה.

והנה במהלך בדיקות שגרתיות קורא להם מנהל המחלקה לחדרו, ואומר להם: תשמעו, זה לא פשוט אבל כנראה שהילדה שלכם לא רואה וגם לא תראה, לא שומעת וגם לא תשמע, וגם היא אילמת!!! כמוכן שהבשורה נפלה עליהם כרעם ביום בהיר, הם לא ידעו איך לעכל את

דיבור שמוסיף שנים

בעל הטורים אומר: ישנו משהו מיוחד בפרשת תצוה שאין בשום פרשה בתורה [מאז שמושה נולד], וזה שהשם של משה לא מוזכר בפרשה והסיבה לכך היא משום שכאשר משה התפלל על עם ישראל הוא אמר לקב"ה: "ואם אין מחני מספרך אשר כתבת" [שמות ל"ב ל"ב] וקללת תלמיד חכם אפילו על תנאי באה.

שואל ר' חיים זייצ'יק: והרי משה רבנו לא אמר את זה סתם, אלא עשה את זה בשביל עם ישראל ומדוע הוא נענש???

והתשובה היא: שאין לנו מושג עד כמה הדיבור של האדם פועל בעולמות, ואפשר לומר שמה שקללת חנים באה אפילו על תנאי זה לא כעונש אלא זו המציאות שהדיבור הוא פועל, ולכן משה לא מוזכר בכל

לחשוב לפני שמדברים, אחרי, זה כבר לא פשוט.

ולא תמיד אפשר להחזיר את הגלגל אחורנית.

31 שנים במתנה

באותו עניין של לתת שנים של חיים מאדם לחבירו, סיפר המשגיח של קמניץ: על אביו שבגיל 26 גילו לו מחלת כליות קשה, וזה היה לפני שנים כאשר הרפואה עדיין לא ידעה להתמודד כפי שהיום וסבא שלו לקח את אבא שלו למרכז הרפואי במנהטן שהיה ידוע כאחד מבתי החולים המומחים ושם טיפל בו פרופסור לב שהיה בזמנו אחד המומחים.

ולאחר מספר שבועות שהיה מאושפז שם, וטיפלו בו במסירות קראו לאמא לחדר של הפרופסור, אמר לה הפרופסור: תשמעי, אין לנו יותר מה לעשות עם הבן שלך כאן, אני משחרר אתכם לבית ולפי דעתי לא נשאר לו יותר מכמה שבועות לחיות, היא היתה מאוד לחוצה והתקשרה

הכשורה הקשה, שנים רבות הם מחכים, וזה בא ככה בצורה לא נעימה, כמובן שמיד הם התקשרו להורים וסיפרו להם.

אחת הסבתות שליותה אותם בכל התהליך ממש לקחה את זה קשה, והתפללה מעומק הלב והוסיפה בתפילתה שהיא תורמת מחייה עשרים שנה לילדה שתהיה בריאה, והנה לאחר זמן מועט ולאחר תפילות מרובות בכדיקות הבאות הרופאים אמרו שהם רואים שיפור עצום, ואין להם הסבר טבעי על כך, והילדה תראה תדבר וגם תשמע כמובן שההורים שמחו עד השמיים ומיד התקשרו להורים.

הסבתא שהתפללה ידעה שהיא נתנה כאן עשרים שנה מהחיים שלה בשביל הילדה, וברוך השם אחרי שבועיים שהיא נבדקה שוב, הרופאים ראו שהיא בריאה לגמרי ושלחו אותה לביתה.

הסבתא שלחה שאלה לרב זילברשטיין שעכשיו היא מפחדת, והיא רוצה לבטל את עשרים השנים שהיא נתנה לילדה האם היא יכולה?

אמר לה הפרופסור: גברת, לפני 31 שנה בעלך היה נחשב כמת לא היה לו שום סיכוי לחיות, ובורא עולם נתן לו עוד 31 שנה במתנה ואת צריכה להודות על כך שקיבלת אותו לעוד 31 שנה, כשהיא נזכרה בזה אמרה לו: ניחמת אותי, ונזכרה איך חמיה מסר נפש בשבילי.

רואים איך שהדיבור פועל והעביר לו עוד 31 שנה ואיך כאשר האחד מחלים השני הולך ונהיה חולה זה לא פשוט.

צריך לשים שלט אזהרה על הדיבור שאם לא משתמשים בו נכון זה יכול להיות מסוכן.

מסופר שכאשר החפץ חיים חלה, ר' מרדכי לנדינסקי שהיה ממקורביו נכנס לבית הכנסת והתפלל מעומק הלב לרפואתו של החפץ חיים, ובסיום התפילה תרם לו 5 שנים מחייו ואת זה הוא עשה בלי שאף אחד ידע מזה, ובאמת לאחר מספר שעות חלה הטבה במצבו של החפץ חיים ולבסוף הבריא.

אחרי שנכנס ר' מרדכי לנדינסקי לחפץ חיים, אמר לו החפץ חיים:

אל חמיה וסיפרה לו את דברי הפרופסור.

חמיה שלח מברק לחפץ חיים וסיפר לו מה שהרופאים אומרים על הנכד שלו ועל המחלה שלו והוא רק בן 26 ושאל אותו, האם ישנה האפשרות שהוא יתרום לו חיים משלו?

החפץ חיים ענה לו: כן זה אפשרי, והסביר לו איך לעשות את זה והוא העביר את כל השנים שנשארו לו לחיות הוא העביר לנכד שלו, ובאמת אחרי תקופה לא ארוכה הוא חלה ונפטר והנכד הלך והחלים לגמרי וחזר לאיתנו הראשון והמשיך לחיות עוד 31 שנים.

וכשישב שבעה על אמו סיפרו לו שבזמן שאמא שלו ישבה שבעה על בעלה-אבא שלו שנפטר בגיל 57 יחסית צעיר, נכנס אדם מבוגר ושאל את אמא שלו: האם היא מזהה אותה? אמרה לו: לא, אותו אדם אמר לה: אני פרופסור לב שטיפלתי בבעלך לפני שלושים ואחד שנה, ואז היא פרצה בבכי ואמרה לו: תראה הוא נפטר בכזה גיל צעיר מה זה 57 עוד לא התחיל את החיים.

"אשר" שהנימטריה שלו זה
"תצוה".

32 שיניים

"והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב" [כ"ח, ל"ב]

הפסוק הזה מדבר על המעיל.

הגמרא בזבחים[פ"ח] אומרת שהמעיל
מכפר על לשון הרע.

ראיתי הסבר שלכן הוא היה כולו
מתכלת כדי להזכיר לאדם שכמו
שהים יש לו גבול ואם פעם אחת הוא
התקדם ללא מעצור אז זה גרם לאסון
"הצונאמי" שהיו שם אלפי הרוגים
ופגיעות נוראיות, כך גם הלשון אם לא
שומרים עליה זה מסוכן ולכן יש שני
גבולות ללשון, והם: השיניים
והשפתיים.

החפץ חיים לעת זקנותו כשחלה והיה
על מיטתו באפיסת כוחות ובחולשה
גדולה, נכנס אליו תלמיד כדי לשמור
עליו ולדאוג לו לכל מה שצריך, אמר
לו החפץ חיים: תפתח לי את הפה,
התלמיד פחד לפתוח את הפה לחפץ

בשמיים קיבלו את תפילותיך, אבל אל
תדאג לא יחסר מהחיים שלך כלום,
אתה תחיה לא פחות ממני ובסוף
באמת הוא חי עד גיל 90.

המקור שאפשר לתרום חיים מאדם
לחבירו הוא מהילקוט שמעוני
[בראשית רמ"ז, מ"א] שם מובא
שאדם הראשון תרם מחייו לדוד
המלך שבעים שנה.

וזו הסיבה שמשה לא מוזכר בכל
פרשת תצוה, כיון שהוא אמר: "מחני
נא מספרך" לכן בתצוה הוא לא
מוזכר.

למה דווקא מכל פרשיות התורה רק
בפרשת תצוה הוא לא מוזכר???

ראיתי שמביאים בשם הגר"א כיון
שפרשת תצוה היא הפרשה מספר
עשרים מתחילת התורה וכשמשה
אמר: "מחני נא מספרך" מספר-ך
פירושו מספר-"כף" דהיינו, פרשה
העשרים שזו פרשת תצוה.

בספר "מדרשו של שם" כתב: כיון
שמשה אמר: "מחני נא מספרך אשר
כתבת" "אשר" בנימטריה 501 וזו
הנימטריה של המילה "תצוה", ואז
מתפרש "מחני נא מספרך" איזה?

שלכל אדם בורא עולם בנה לו שני מחסומים השיניים והשפתיים, והם מחסומים לפה וביון שאצלו לא נשארו לו שיניים ונשאר לו רק מחסום אחד [השפתיים] לכן הוא מפחד לדבר וירד מהכימה.

אנשים גדולים ידעו מהו הוא כוחו של הדיבור ועד כמה צריך להיזהר ממנו.

מפוח להדלקת הניצוץ

"ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור" [כ"ז, כ"ו]

הביא אבי מורי שליט"א את דברי המדרש [שמות רבה ל"ו א'] שבפסוק הזה נמשלו ישראל לשמן זית.

מה המיוחד בשמן זית, שעם ישראל נמשלו לשמן זית?

המיוחדות של השמן: שאפילו אם תערבב אותו בכל מיני משקים אחרים, הוא לא יתערבב איתם אלא יצוף למעלה.

אומר ר' סולימאן אוהנא זצ"ל: שכל יהודי באשר הוא לא משנה כמה הוא

חיים, אבל כיון שהוא ביקש פתח לו את הפה, אמר לו החפץ חיים: תספור את השיניים שלי! ספר התלמיד את כמות השיניים, ואמר לו לכמה הגעת? אמר לו התלמיד: 32. אמר לו החפץ חיים: אני שמרתי על הפה שהקב"ה נתן לי, והקב"ה שמר לי על הפה שלי, 32 שיניים בלי שתלים בלי כתרים בלי סתימות.

שני המחסומים

מסופר על ר' יצחק בלאזר זצ"ל בעל ה"כוכבי אור" שעלה לארץ דרך הים, ובנמל הרציף היה מלא עד אפס מקום, כיון שכולם שמעו שהוא מגיע ובאו לקבל את פניו, לאחר שהאוניה הגיעה לנמל, ירדו ממנה האנשים וגם ר' יצחק בלאזר ירד הוא היה בטוח שכל ההמונים שהגיעו זה לא קשור אליו, הוא ירד וישב בצד, האנשים התחילו לחפש אותו עד שמצאו אותו יושב בצד והתחילו להפציר בו שימסור להם שיחה מוסרית, הוא ממש לא רצה אבל הם לא הניחו לו ולא עזבו אותו עד שעמד ואמר להם:

להסתכך עם בעייה של נדרים] איך שאניע לעיר אני אקנה ואשלח לך, ובאמת כאשר הניע לעיר מיד קנה לו את המפוח ושלח לו.

לאחר שנה שנקלע לאותה עיירה, שוב רואה את הכפרי יושב ונושף בפה כדי להדליק את האש, אמר לו: הללו!!! לא קיבלת את המפוח???

אמר לו: קיבלתי, אבל כנראה נגמרו לו הכטריות 😊 ניסיתי וזה לא עובד.

אמר לו האורח: לא יכול להיות, אני בדקתי וזה עובד תראה לי איך אתה עובד עם זה???. הראה לו הכפרי, והוא רואה שהוא בכלל לא הדליק את האש.

אמר לו: שוטמה הכפר, אם לא הדלקת את הניצוץ המפוח לא יעזור לך, המפוח עוזר רק לאחר שהדלקת את הניצוץ, ואז המפוח הופך את הניצוץ לאש גדולה, אבל בלי ניצוץ לא יעזור שום דבר.

כל יהודי באשר הוא, הוא עדיין שייך, אין כזה דבר לא שייך, לכל אחד ישנו תפקיד כאן בעולם הזה חוץ מלאכול ולישון 😊 ואם כבר לא היה לו תפקיד הוא לא היה כאן, אם הוא כאן

שקע בטומאות העולם הזה, לא משנה כמה הוא התרחק, אם רק תפיה בו את הניצוץ היהודי, מיד הוא יצוף כמו שמן ויחזור לאביו שבשמים.

והביא סיפור מה"בני דוד": על שליח מארץ ישראל שהניע בנדודיו אל עיירה רחוקה והתארח שם אצל אדם שהיה צורף במקצועו, ובבוקר כשקם ראה איך בעל הבית הכפרי מנסה להדליק את האש, הוא נושף בפה בעוצמה שיכלה למלא גלגל של רכב והוא תופס בנד ישן ומניף על האש, וכל כולו עייף ומותש, שאל אותו האורח: למה אתה לא משתמש במפוח???

תפוח???. אמר הכפרי, לא תודה עכשיו סיימתי לאכול, לא רוצה תפוח! לא תפוח, מפוח!!! מ-פ-ו-ח אמר האורח, מה זה???. שאל הכפרי? אמר לו: זה כלי שנותן הרבה אוויר בבת אחת הרבה יותר ממה שאתה עושה עם הפה שלך וגם שם זה ללא מאמץ ואם יהיה לך מפוח זה יחסוך לך את העבודה הקשה ותוך דקה אתה מדליק אש מבלי לנשוף, ובלי נדר [חשוב לומר "בלי נדר" גם אם אתה כן רוצה לעשות משהו שלא

נהג שיודע לאילו כתובות לקחת אותי, הגעתי לחו"ל עברנו הרבה כתובות והיתה הצלחה יפה, ואז היינו צמאים משהו לא רגיל.

אמרתי לנהג שבאפשרות הראשונה שיש לו שיעצור ונקנה משהו לשתות.

עצרנו על אם הדרך, כשלכנתיים נכנס הנהג לקנות משהו לשתות ואז המוכר הסתכל על הרכב וראה שם את ראש הישיבה, ושאל את הנהג שקנה: האם זה ראש ישיבה פלוני מישראל? אמר לו: שכן זה הוא.

ניגש אליו, ושאל אותו: הרב זוכר אותי? אמר לו הרב את שמו מבלי שהזכיר לו אותו, ואמר וואי וואי איפה אתה? לאן נעלמת?? שאל הרב, בימים האחרונים אני נזכרתי כך כמה פעמים! ביי?? שאל הבחור, הרב צוחק עלי? מה הקשר שהרב יזכר ביי?

אמר לו הרב: עכשיו אנחנו לומדים את אותה מסכת שלמדנו כשאתה היית בישיבה, ואז אתה שאלת כמה שאלות טובות ורשמתי אותם במחברת שלי עם השם שלך.

סימן שיש לו תפקיד ושעדיין לא התיאשו ממנו.

רק תפוח בו את הניצוץ ותראה, הלוואי והיינו יודעים כמה, כמה שאנשים זקוקים לניצוץ, כל אדם עם מילה טובה, עם שאלה בשלום החבר, שכן, אתה יכול לעשות פלאים.

הדמעות של עובד הקיוסק בחו"ל

סיפר הרב טויסינג: באחת אסיפות המחנכים שמקיים ארגון "לב שומע" קם אחד המשתתפים שהוא מכהן כראש ישיבה, וכך סיפר: שבישיבה שהוא נמצא כיום, הוא הגיע על תקן של ראש ישיבה שחוזן מלימוד התורה הוא לא מתעסק עם כלום, והם דואגים לכל המצב הפיננסי בישיבה והוא דואג לרוחניות, ובאמת זה התנהל ככה כמה שנים, ולפני כמה שנים המצב היה ממש קשה והישיבה היתה ממש במצב לא פשוט וביקשו ממני בבקשה חד פעמית ללכת לחו"ל, והם נתנו לי כתובות וגם

וסיים ואמר: אני מבקש מכם, אין בחור שלא צריך עידוד, ולא צריך לחכות ולראות אותו באיזה קיוסק ורק אז לומר לו מה חשבנו עליו, כיון שהמילים הטובות מונעות כל מיני משברים, ועושות את האדם לאדם אחר, יש שדורשים: "מחיה מתים במאמרו" פירושו: שעל ידי אמירה חיובית אתה יכול להצמיח ולהחיות מתים.

ורואים עד כמה מילה ועידוד יכולים להיות הפתח לדרך חזרה, הניצוץ שמבעיר ומדליק את כל הרוחניות שנרדמה.

מנהלת או מנהלת חשבונות

"ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת" [כ"ח, ב']

המיוחדות של אהרן הכהן הוא שהיה אוהב שלום ורודף שלום, אחת המעלות של אהרון היתה לומר שלום לכל אדם, ומכיון שהיה איש חשוב אז השלום שלו היה מרומם אנשים, אדם שקם על רגל שמאל וכל מה שניסה

הבחור היה בהלם, ואמר לרב בכאב עצום: חבל, חבל שהרב לא אמר לי את זה, אם הייתי יודע שכל כך מעריכים אותי יכול להיות שלא הייתי עוזב את הישיבה, ושאל את הרב: אם זה כבר מאוחר לגביו?

אמר לו הרב: ביהדות, אין מילה כזו מאוחר!!!

אף פעם לא מאוחר! רבי עקיבא התחיל ללמוד בגיל 40 והעמיד 24.000 תלמידים, אותו בחור הוציא מראש הישיבה הבטחה שהוא יבוא לישיבה והרב ישקיע בו בשבועיים הראשונים כדי לעזור לו לחזור ולהתאקלם והסכים לו לכך.

כשבוע לאחר מכן הוא נחת בארץ והגיע לישיבה, ראש הישיבה קיבלו בחמימות והראה לו את החידושים שלו איך שהם כתובים במחברות שלו בשמו, מה שגרם לבחור להתרגש עד כדי דמעות.

היום הבחור הזה הוא אחד מהרבנים בעיר אשדוד, ראש הישיבה סיפר שהוא הרגיש שכל הצמא שהיה לו, הכל היה כדי שיגיעו לאותו קיוסק ויפגשו את הבחור הזה.

באה לראיון כדי לנסות לעזור
בפרנסה.

האשה נכנסה לראיון וכשיצאה
סיפרה לבחורה שאמרו לה שיחזירו
לה תשובה, הבחורה נכנסה וממש
נהנו ממנה ומהמקצועיות שלה,
ואמרו לה שמבחינתם הם מוכנים כבר
שממחר תתחיל בעבודה, הבחורה
אמרה להם שיש לה בקשה, שכיון
שהאשה שנכנסה לראיון לפנייה היא
צריכה את העבודה הרבה יותר
ממנה, והיא ברוך השם אם לעשרה
ילדים, לכן היא מבקשת שיתנו לאשה
הזו את העבודה.

שאלו אותה: לא הבנו, עשיתן כאן
תרגיל שתבואו שתיכן, ואם נקח
אותה, מצויין! ואם לא אז את תבקשי
בשבילה, מה העניין שבאת לראיון
אם את לא סגורה עם עצמך? ואם את
מוכנה לוותר לה בכזו מהירות, זה
נראה שאתן מכירות לא מהיום
ותכננתן כאן משהו...

אמרה להם הבחורה: הפעם הראשונה
שראיתי את האשה הזו, זה היה בחדר
ההמתנה שהמתנו לראיון, ורק אז
שמעתי על ההתמודדות שלה בחיי

לעשות באותו יום לא הצליח ושקע
בעצבות וכשעבר שם אהרון הכהן
ונתן לו שלום, אמר לעצמו, אני לא
כזה דפוק כמו שחשבת, אם אהרון
אומר לי שלום כנראה שאני איש
חשוב.

המעלה של לחשוב על השני שהיתה
אצל אהרן הכהן זו מעלה עצומה
שברוב המקרים גם אליך זה חוזר,
איך שהתנהגת יתנהגו איתך.

המשנה באבות [ב' ו'] אומרת: "אף
הוא ראה גולגולת שצפה על פני
המים אמר לה על דאטפת אטפוך
וסוף מטיפיך יטופון" פירושו: הורידו
לך את הראש כי אתה הורדת
למישהו.

וכן הפוך אם אתה דאגת לאדם אחר
בורא עולם יחזיר לך כפול ומכופל.

מסופר על שתי נשים שחיכו בהמתנה
למשרד מסויים, בשביל ראיון עבודה
כשלבנתיים דברו ביניהן, והתברר
לבחורה שהאשה שישבה לידה
צריכה הרבה יותר ממנה את
העבודה, היא סיפרה לבחורה שיש
לה עשרה ילדים, ברוך השם! והיא

למה? היא אמרה כי היא רוצה לשבת
ללמוד יום שלם 😊.

איך הגעת אלי? שאלה הבחורה
שחיפשה את השידוך שלה הרבה
זמן???

אמרה לה השדכנית: ההורים של
הבחור מאוד התלהבו ממך, ממני??
מאיפה הם מכירים אותי? שאלה,
אמרה לה השדכנית: מי שראיינה
אותך לעבודה, היתה אמא של הבחור
ובעלת המפעל, וכאשר היא שמעה
על המעשה האציל שלך היא
החליטה שכזה דבר הם רוצים לבן
היחיד שלהם, ושלחו אותי להציע לך
את הבן שלהם בסוף הם נפגשו
ולבסוף התחתנו, ואבא שלו שהיה
יהודי מבוגר נתן להם את המפעל.

היא ויתרה להיות מנהלת חשבונות
של המפעל ובורא עולם נתן לה
להיות בעלת המפעל.

לדעת ולהכנים טוב טוב לראש
שממעשה חסד לא מפסידים!!! גם
אם אתה לא רואה מיד את התוצאות,
תדע לך, אתה רק מרוויח אם אתה
עושה בשביל השני אתה בעצם עושה
בשביל עצמך.

היום יום, ונכון שגם אני מאוד
מחפשת עבודה ומשכורת כזו מכובדת
ממש לא תזיק לי, אבל אני חושבת
שאם בורא עולם נתן לי לשמוע על
האשה הזו, זה כנראה לא סתם ולכן
החלטתי לזוטר לה.

הם מאוד התפעלו מהאצילות שלה
וממידותיה, איך שהיא רגישה לזולת,
ואפילו כמחיר שהיא מפסידה את
העבודה, וקבלו את האשה המבוגרת
לעבודה, יכול להיות שאם היא היתה
שואלת רב את השאלה אם היא
צריכה לעשות את זה? הוא היה
אומר לה: שלא! אבל שבורא עולם
רואה כזו התנהגות הוא לא נשאר
חייב.

שבוע לאחר מכן הבחורה מקבלת
מלפון ועל הקו שדכנית שרוצה
להציע לה הצעה, את מי?? את הבן
של בעל המפעל בן מיוחד ומדהים
עם כל המעלות האפשריות, מתמיד
וירא שמים עם מידות טובות וגם נותן
דירה.

באחד הסמינרים של הבנות שלומדים
שם הרבה סיפרו שהיתה בחורה
שחיפשה בחור עובד שאלו אותה

קופסת הטבק האחרונה

סיפר אבי מורי שליט"א: על החיד"א זיע"א שהיה יוצא לחו"ל כדי לאסוף כספים עבור תושבי ארץ ישראל שחיו בעניות גדולה, וכשהיה מגיע לשם, היו מוכרים את הזכות לארח אותו בביתם, ואותו סכום כסף שהיה נכנס מהמכירות האלה, היה הולך לטובת עניי ארץ ישראל.

ובפעם הזו זכו שני עשירים בזכות לארח, אחד מהם זכה לארח את הרב לשינה, והשני זכה לארח את הרב לסעודות, וכדיוק בלילה הזה נשבו רוחות עזות ורעמים והרב התעורר באמצע הלילה וחיפש את קופסת הטבק שלו, אך לא מצא אותה, ואז הוא נזכר שהוא שכח את הקופסא בבית של העשיר הראשון שאירח אותו לארוחת הערב.

הרב מיד התלבש התארגן והלך לבית שאכל שם, הוא דפק בדלת, בני הבית שמעו דפיקות באמצע הלילה, פתחו וראו את מרן החיד"א עומד בחוץ ועוד במזג אוויר שכזה, שאלו אותו: האם קרה משהו? אמר להם שהוא פשוט שכח משהו חשוב בחדר שהם

אכלו בו, הם נתנו לו להיכנס לשם, הוא מצא את קופסת הטבק לקח אותה וחזר לבית השני כדי לישון וכשהגיע לשם הוא חשב לעצמו, איך הייתי מסוגל להעיר את בני הבית משנתם ועוד לאחר יום עבודה קשה ומייגע.

הוא כל כך התחרט על המעשה הזה והחליט שהוא לא נהנה יותר מהטבק, וכל הלילה לא הצליח להרדם בחזרה, ולמחרת בשבת בבוקר ציווה הרב להכריז בעיר שהוא ידרוש בבית כנסת הגדול לאחר קריאת התורה ושכולם יתאספו לשם.

והנה, עלה הרב לכימה ובקול ספוג דמעות סיפר מה שהיה לו עם קופסת הטבק ואמר להם שבגלל החשק הגדול והרצון לקופסת הטבק שהיו לו בלילה, הוא גרם להעיר את בני הבית באמצע הלילה.

ואמר להם שלא מגיע לו את כל הכבוד שרוחשים לו ואם הם רוצים לחלוק כבוד זה רק לארץ הקודש, אבל לא לו, כיון שהוא לא ראוי לכבוד ובאותו מעמד ביקש פליחה משני העשירים שגרם להם להתעורר

היה לוקח יותר זמן מהתפילה עצמה, ועוד היא היתה מתפללת שלוש תפילות ביום, כך שבכל פעם שהתקשרנו לשאול בשלומה היא דיברה איתנו בשפת ה נו נו נו [כשאסור לדבר באמצע תפילה, ברכה וכד' אז המילה "נו" מקבלת עשרות משמעויות שההבדל ביניהן הוא המנגינה והמהירות שאזמרים את זה, ובאיזה טון... 😊]

וכך אמא היתה ממשיכה לאסוף שמות והיתה מתפללת על כולם, ערב שבת אחד כאשר ישבנו כל הילדים ליד שולחן השבת, עלה הנושא של שמות החולים שהיא מתפללת עליהם, ואז אבא שלי אמר כמסיח לפי תומו, שיכול להיות שחלק מהרשימה מזמן כבר לא בחיים, וכדאי שמדי פעם תעשה עדכון מי נשאר כאן ומי עזב שלא סתם תתפלל על אנשים שנפטרו.

אמא שלי נבהלה, ואמרה לו: איך אתה מדבר???

ואז כולנו אמרנו לה שזה מאוד יכול להיות, כיון שכבר חמש עשרה שנה היא מתפללת על אנשים זקנים

באמצע הלילה בגלל קופסת הטבק שלו, וקיבל על עצמו שכיון שקרה לו מכשול כזה עם הטבק הוא יותר לא נוגע בטבק עד סוף חיו, וה' הטוב יכפר על מעשיו, כל הציבור ששמעו את זה בכו ואמרו שמעולם לא נשמעה דרשה כזו שגרמה להרהורי תשובה כמו מה שהיה באותה הדרשה.

תפילה לרפואת הנפטר

כשאדם עושה טוב, הראשון שמרוויח מהטוב הזה, זה הוא בעצמו, לפנינו סיפור מדהים שסיפרה אחת מבנות המשפחה שהיתה בסיפור, וכך סיפרה: אמא שלי אשה צדיקה שכל חייה היתה גומלת חסד לכל מי שרק אפשר היתה חוצה כביש עם זקנים גם כשהיו מתנגדים 😊 וכל פעם שהיתה רואה מודעה "להתפלל לרפואת..." היתה רושמת את שם החולה ומתפללת עליו בתפילות שלה.

ובמשך השנים הצטברה לה רשימה מכובדת שרק לקרוא את הרשימה

נוכרנו שלא יהיה מחר מי שיתפלל על כל החולים וסיכמנו שכל האחים נתחלק ביננו בפנקס וכל אחד יגיד קצת והתפילות האלה יעמדו לה לזכות.

למחרת מצבה של האמא הלך והחמיר, וחלק מהאחים ארגנו תפילת רבים בבית הכנסת והלכנו להתפלל איתם, ואנחנו נשארנו עם אמא בבית החולים, תפילת הרבים התחילה בשעה 8 ובשעה 8-10 הרופא יצא אלינו ואמר: אני חושב שכדאי שתכנסו להיפרד מאמא שלכם לפני שיחיה מאוחר. נכנסנו והספקנו לומר איתה שמע ישראל ראינו איך כל המדרים נוחתים עד שהמכונות יישרו קו והראו שזהו!!!

עמדנו כמה אחיות ליד האמא הצדיקה שהשיבה את נשמתה, אחותי לקחה את הטלפון ורצתה להגיד לבנים שיפסיקו את תפילת הרבים, כיון שהאמא כבר הלכה... אבל אמרתי להם כמו שאמא התפללה על אנשים שכבר הלכו מזמן, מגיע לה גם שיתפללו עליה ואפילו שהיא כבר לא כאן איתנו, איך היא היתה אומרת שהתפילות יעזרו להם בשמיים...

וחולים וסביר להניח שחלקם כבר אינם בחיים.

אמא שלי בעיניים מלאות דמעות אמרה לנו: מה, ככה אתם חושבים שהם נפטרו? אבל בכל זאת אני חושבת שאמשיך להתפלל עליהם גם אם הם נפטרו, ואני בטוחה שבורא עולם יקח את התפילות שלי וישפיע עליהם טוב בעולם האמת בזכות התפילות שלי.

ערב אחד קיבלה האמא אירוע מוחי וישר הטסנו אותה לבית החולים במהירות האפשרית, וכשהגענו אמרו לנו שזו אחת המחלקות שהדלת השניה שלה היא לבוון המעליות לחדרי הקירור 😊 ה' ישמור.

אבל כיהודים מאמינים אמרנו לעצמנו את דברי הגמרא:

"אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים" [ברכות י'] ודאגנו לארגן תפילות בכל המקומות שיכלנו אם זה בשיבות או בכוללים ואנחנו גם חילקנו את ספר התהלים בחדר ההמתנה והתקשרנו לעיתון ששימו מודעה שיתפללו לרפואתה.

המשכנו ביחד להתפלל עם כל הכוח, הבנו שיש סיכוי, לאחר כמה דקות יצא אלינו הרופא, ואמר לנו: "אמא שלכם ניצלה בנס" ובאמת השיקום שלה לא היה קל ואחרי כמה חודשים היא שוב חזרה לעצמה.

ומאז כל ההתייחסות שלנו לפנקם שלה של החולים השתנה לגמרי, ראינו מהן התפילות ומה כוחן, התפילות שהמשכנו להתפלל החזירו אותה אחרי שראינו כמו עיננו את המכשירים איך הם צפצפו והראו שאין כלום, אבל רצינו שגם על אמא יתפללו גם אחרי שהיא נפטרה ולבסוף זה מה שהחזיר אותה לחיים.

עריק או גנב

"ונשא אהרן את משפט בני ישראל על ליביו" [כ"ח, ל']

יש מסבירים שאהרן היה "נושא", פירושו: סובל את כל ההתנהגות של בני ישראל, מכיון שלא היה רואה בהם רע והיה רואה רק טוב.

אחרי רבע שעה מתקשר אחד האחיינים ושאל מה קורה? אנחנו כאן בעיצומה של התפילה ואני מקווה שזה יעזור, יופי, מצוין תמשיכו להתפלל על סבתא, אמר לי האחין: אני רוצה שתשימו אותי על רמקול שתשמעו את התפילה ותצטרפו איתנו ביחד, וביחד נקרע את שערי שמיים ואנחנו שומעות את התפילות ואת הזעקות ופרצנו בכבי על זה שאמא כבר איננה ואנחנו לא יודעים אם להודיע ואיך להודיע, וכבר תכננו שנאמר לו שסבתא נפטרה ושיפסיקו את התפילה, אבל הוא היה עסוק ולא שמע אותנו.

בתוך כל הבכי הנוראי הזה אנחנו קולטות הרבה רופאים שרצים לחדר של האמא, אמרנו אולי הם הולכים לזאת ששכבה לידה, אבל כשהתקרבו ראינו שהם עובדים בהחייאה על אמא שלנו, היינו המומות ושאלנו: מה קורה? אמרו לנו: שאמא שלכם עברה מוות קליני, ואחת האחיות קלטה שיש מהכיוון שלה תזוזה ומיד התחלנו לעבוד עליה, וברוך השם היא לאט לאט חוזרת לעצמה.

אצלו, זה לא היה פשוט לארח עריק מהצבא, משום שאם יתפסו אותו זה יכול להיות מסוכן, אבל הוא הכנים אותו לביתו וסמך על הקב"ה שלא יאונה לו כל רע "שומר מצוה לא ידע דבר רע" [קהלת ח' ה'] .

למחרת בבוקר בני הבית קמים משנתם ומופתעים לגלות שכל הויטרינות פתוחות, והכל פרוץ מישהו דאג לנקות מדפים ובאותו לילה גם אותו צעיר העריק שהתארח אתמול נעלם.

בני הבית עשו אחד ועוד אחד והתוצאה יצאה שתיים שזה העריק!!! ה"שתיים" הוא הנגב!!! אמרו את זה לאבא שלהם, ומיד שאל אותם: אתם ראייתם שזה הוא???? אמרו לו: לא, אמר להם שלא יחשדו בכשרים, אמרו לו הוא כשר? מעניין שבדיוק באותו הלילה שהוא ישן כאן הכל נעלם, ולא רק זה אלא גם הוא נעלם באותו הלילה, מה נשאר???

יש כאלה שאמרו לו: תזמין לו משטרה, אבל הוא לא רצה לשמוע ולא הסכים והיה נראה שבזה נגמר הסיפור. לאחר כשמונה חודשים נעצר

אם נראה אדם שעושה מעשה לא הגון, אם הוא קרוב אלינו מאוד אנחנו ננסה למצוא וללמד עליו זכות ואפילו נתזכח עם אנשים על זה, ונאמר: אין מצב! אני מכיר אותו הוא איש טוב, ואנחנו אפילו נצעק: למה? למה לדבר ככה על אנשים? אבל אם אנחנו לא קשורים לאותו אדם, כאן כבר אנחנו מצותתים את ה"חפץ חיים" שאומר: שצריך לחוש למה ששומעים, ככל שאנחנו נהיה קרובים יותר אנחנו יותר נטיית, וככל שנהיה רחוקים יותר מהנידון אז פחות נילחם על חפותו.

מה שבורא עולם רוצה מאיתנו שנהיה אוהבים זה את זה ומכבדים זה את זה ומלמדים זכות זה על זה.

מסופר על ר' יצחק רוט שלא דיבר רע על שום יהודי, והבית שלו היה אכסניה, וכל מי שרצה ארוחה חמה ומיטה נוחה ידע ששם זו הכתובת, והיה מכנים את כולם בשמחה גם בלי לברר מי הוא ומה הוא.

כמה ימים לפני ראש השנה הגיע לביתו יהודי ואמר לו שהוא עריק מהצבא הרוסי וביקש להתאכסן

איך שהוא ראה את הרב התחיל לבכות, הרב לא הבין מה עובר עליו, ואז הוא סיפר לרב, ואמר לו: אני התארחתי אצלך לפני ראש השנה ותדע לך שהצלת אותי ממוות, אותו לילה שישנתי אצלכם קמתי בחמש בבוקר ליטול ידיים, וראיתי את כל הבית הפוך ואת הויתרינות פתוחות וריקות.

הבנתי שהיתה גניבה רצינית ועוד דבר הבנתי שאסור לי להשאר בשטח רגע אחד, כיון שמיד יחשדו שאני הגנב ולכן ברחתי משם כמה שיותר מהר, אבל פחדתי שתסגירו אותי למשטרה ואז הם יפיצו את תמונתי בתחנות רכבת וכך יתפסו אותי.

אבל ידעתי שאתה איש צדיק ואתה לא תסגיר אותי, ואפילו אם תהיה בטוח שזה אני וכל שכן שאתה לא בטוח שזה אני וודאי שלא תסגיר אותי.

ושתדע לך כבוד הרב, שאם הייתם מתלוננים עלי והיו תופסים אותי זה היה הסוף שלי, כיון שהרוסים היו מוציאים להורג את העריקים, ובלמוד כף זכות הצלת את חי.

אחד השכנים של ר' יצחק, וכשישב בבית המעצר שמע שני גויים שמדברים על הפריצה המוצלחת שלהם לבית של ר' יצחק, מיד הלך אותו שכן וסיפר את מה ששמע למשטרה והם מיד הוציאו מהם איפה נמצאים כל הדברים והחזירו לר' יצחק.

ר' יצחק שמח מאוד על כך שלא חשד בכשרים והיה מביא את זה כדוגמא שאחד ועוד אחד לא תמיד זה שתיים, ואם אתה מלמד כף זכות אתה ניצל מחשד בכשרים.

אחרי שנים שר' יצחק שימש כשוחט כברזיל נכנס לביתו יהודי עם עוף ורצה לשאול שאלה על כשרות העוף.

היום אנחנו מקבלים את כל רמות הכשרויות עד לסופר, ובכמה שקלים יותר אתה קונה את הכשרות הכי מהודרת, כמה שצריך להודות לה' זה לא פשוט.

פעם לאכול עוף היה סיפור מההפטרה, פעם לא היה את המושג: "אמא הבטחת לנו עוף לשבת" 😊.

ראיתי מביאים דבר יפה, שלאדם נבראו זוג עיניים, זוג אוזניים, ופה אחד, כדי שכל מה שראית ושמעת תוציא רק חצי מהפה.

אדם צריך לדעת לפני שהוצאת דיבור אתה שולט עליו, ואחרי שהוצאת אותו הוא שולט עליך.

אבי מורי שליט"א תמיד אומר את הגמרא "מילה בסלע משתוקא בתרין" [מגילה י"ח]

והפירוש: שאם אדם ימכור לך דיבור בסלע, אז תדע לך ששתיקה שווה שניים, שתיקה שווה הרבה יותר.

והיה מביא על הפסוק: "וכל כלי פתוח אשר אין לו צמיד פתיל עליו טמא הוא" [במדבר י"ט, ט"ו]

"כל כלי פתוח" אם יש אדם שהפה שלו פתוח לצערנו, זה לא כל כך נדיר למצוא אנשים שהפה שלהם פתוח ומדברים לא טוב על כולם, כולם לא טובים ורק הם "נור הבריאה" איך אומרים "שמענו" 😊.

וזה הפסוק מרמז שאם הפה שלו פתוח ואין לו צמד פתיל עליו, פירושו: שאין לו מחסום לפה, אז

איי איי איי לראות טוב לחשוב טוב, הראה לי אכרך יקר את מה שכתב החפץ חיים ב-"דבר בעיתו" [עמ' צ"ח בהוצאת דרשון]

"וצריך האדם לידע עוד שעל ידי שהוא מרגיל עצמו להיות איש טוב ורחום ממשיך על עצמו שפע כל הברכות הכתובות בתורה"

אם אתה איש טוב אתה רק מרוויח מזה, המשפחה שלך מרוויחים מזה, כל הסביבה שלך מרוויחה, כיון שנעים וכיף להיות בחברתך.

אדם או חיה

"והיה פי ראשו בתוכו" [כ"ח, ל"ב] הפסוק הזה מדבר על המעיל שהוא אחד מבגדי הכהונה, והמעיל מצינו בחז"ל: שהוא מכפר על לשון הרע, אומר ר' ראובן: שהפסוק הזה נותן לנו עיצה איך להתגבר שלא לדבר לשון הרע, וזה על ידי שהראש יהיה בתוך הפה, דהיינו: לחשוב לפני שמוציאים דיבור מהפה.

ותיקון המידות, כיון שאם הוא לא עובד על המידות שלו, המסכנים הראשונים שיסבלו, אלו אשתו וילדיו ואחר כך גם השכנים, החברים וכו', ה' יצילנו.

המשקפים הזורזות

סיפר ר' מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל: על תקופת נעוריו שהוא לקח נעל לתיקון אצל הסנדלר וישב והמתין עד שהוא יסיים לתקן.

ולפתע נכנס אדם והושיט לסנדלר נעל שהיתה נראית יותר כסמרטוט קשיח, כמו שאומרים למצולם אין כל קשר לכתבה 😊 ואמר לו: תשמע, הייתי אצל בערל הסנדלר ולא רק שהוא לא תיקן הוא אפילו הרס לי את הנעל אולי אתה תצליח לתקן ולהחזיר לה מראה נורמלי.

הסתכל עליו הסנדלר במבט כועס, ואמר לו: בשום פנים ואופן אני לא אתקן לך את הנעליים!!! למה? שאל האיש, אתה לא יכול לתקן?

תדע לך שטמא הוא, אדם כזה הוא טמא.

ולסיום, ישנה משנה במסכת תמיד [א', א'] "מצאו נעול יודע שיש שם אדם, פתוח יודע שאין שם אדם" המשנה מדברת על בית כסא של כבוד שהיה בבית המקדש וכיון שתמיד ידעו אם נמצאים שם לפי הדלת זה הכבוד.

ויש דורשים את המשנה הזו בצורה כזו: "מצאו נעול" שאם אתה רואה אדם שהפה שלו נעול לא מדבר על כל אחד ורואה טוב, אז תדע ש-"יש שם אדם", אבל אם "מצאו פתוח" אתה מוצא את הפה שלו פתוח ומדבר על כל העולם ובכולם הוא יסביר לך מה שלא טוב בהם, אז תדע ש-"אין שם אדם" אלא חיה.

בעלי המוסר אומרים: שהאדם כאשר הוא ללא מוסר הוא החיה הכי מסוכנת עלי אדמות, אם נסתכל על הפיגוע שהיה בבנייני התאומים שום חיה לא יכלה להזיק לאנושות בסדר גודל כזה, אבל אדם לא מוסרי זה מ-ס-ו-כ-ן, לא סתם אומרים לנו חז"ל שכל יום ילמד האדם רבע שעה מוסר

בגלל שאסור אלא בגלל שלא תראו רע.

מה בדרך כלל קורה, אדם רואה את השני ומפרש את התנהגותו בצורה שלילית, ואז ממילא בא לו לדבר רע אבל יש איסור לדבר לשון הרע אז הוא מתגבר ולא מדבר לשון הרע, אבל אם הוא לא יראה רע הוא לא ירצה לדבר רע, הוא לא יראה רע הוא יראה רק טוב.

היה אדם שאמר לאשתו: השכנים שלנו לא נורמלים הם תמיד תולים כביסה מלוכלכת, וכך יכל להמשיך לחשוב שנים, אלא שיום אחד הבן שלו ניקה את החלון ואז התחיל לראות ברור, ואמר לאשתו: עכשיו הם התחילו לתלות כביסה נקייה, התברר שהחלון שלהם היה מלוכלך...

לפעמים צריך להניח את המשקפיים השחורות בצד, ולהרכיב את המשקפיים הוורודות, ואז תגלה שהכל ורוד.

אמר לו: אני יכול, אבל כיון שאתה מדבר לשון הרע אני לא רוצה לתקן נעליים למי שמדבר לשון הרע.

היה אומר ר' מיכל יהודה: כך היו נראים סנדלרים של פעם, כמה שהם נזהרו מלשון הרע, כי הם ידעו עד כמה זה מזיק.

הגמרא אומרת [ערכין ט"ז]: שלשון הרע הורגת שלשה את המספר, השומע, וזה שדברו עליו.

מילא שמענישים את המספר אני מבין, וגם על כך שהשומע נענש, זה מובן, אבל מה אשם זה שדברו עליו? מה אתה רוצה ממנו הוא לא עשה כלום?

והתשובה: שאם הוא היה איש טוב לא היו מדברים עליו, לא היו רוצים לדבר עליו.

אדם שמתנהג לזולת בכבוד וכמו שצריך, אז אם יראו שמישהו בא לדבר עליו לשון הרע, הם ישלחו אותו, כמו שאומרים ישלחו אותו על מיל 😊.

אחד הרבנים אמר לתלמידים שלו: אני רוצה שלא תדברו לשון הרע לא

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
להצלחת משפחת ישעיה ברוחניות וגשמיות ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
לזיווג הגון ישראל בן תמור הי"ו ○○○
לזיווג הגון חופית הודיה בת חנה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
ר' חיים יעיש בן עליה ז"ל לבית שושן ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר